

ת"פ (קריות) 32858-01-24 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (קריות) 32858-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוניתשלום קריות

ת"פ (קריות) 32858-01-24

מדינת ישראל

נגד

פלונית

בית משפט השלום בקריות

[10.09.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בשלוש עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת החזקת נכס החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. בכתב האישום מפורטים ארבעה אישומים כדלקמן:

(-) אישום ראשון: ביום 31.12.23 נכנסה הנאשמת לבית עסק לממכר תכשיטים בנהריה ובעודה מודדת תכשיטים ניצלה את חוסר ערנותו של בעל המקום, הסתירה שני צמידים מאחורי טלפון נייד שאחזה והכניסה אותם לתיקה. לאחר מכן טענה בכזב כי היא יוצאת מהחנות על מנת למשוך כסף מהכספומט, חזרה פנימה ואמרה לבעל המקום כי אינה מצליחה למשוך כסף וכי תחזור בפעם אחרת. המתלוננת גנבה בשיטה זו שני צמידי זהב 14 קארט בסך כולל של 6,100 ₪.

(-) אישום שני: ביום 27.12.23 נכנסה הנאשמת לבית עסק לממכר תכשיטים בפתח תקווה וביקשה מבעל העסק למדוד מספר רב של תכשיטים. הנאשמת ניצלה את חוסר ערנותו של בעל המקום, הסתירה שני צמידים שהיו על מעמד מאחורי טלפון נייד שאחזה בידה והכניסה אותם לתיק. צמיד נוסף הכניסה לכיס מכנסיה. בשיטה זו גנבה הנאשמת שלושה צמידי זהב 14 קארט בשווי כולל של 20,460 ₪.

(-) אישום שלישי: ביום 29.11.23 נכנסה הנאשמת לבית עסק לממכר תכשיטים בקריית אתא וביקשה מבעל המקום לסייע לה בבחירת תכשיטים ליום הולדתה בתקציב של 30,000 ₪. בעודה מודדת תכשיטים, ניצלה הנאשמת את חוסר ערנותו של בעל המקום והכניסה לכיס מכנסיה צמיד זהב 14 קארט במשקל של כ-70 גרם, 2 שרשראות יהלומים וטבעת יהלומים. שווי הרכוש הכולל - 72,500 ₪.

(-) אישום רביעי: ביום 2.1.24 החזיקה הנאשמת בחדר השינה בביתה כ-65 תכשיטים החשודים כגנובים וזאת כשאין בידה הסבר מניח את הדעת להחזקתם.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. כן הוגשה טבלת המסכמת את שווי הגניבות וגיליון רישום פלילי. בטיעוני המאשימה הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת העבירות, וריבוי ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. כן הפנתה המאשימה לשווי הרכוש שנגנב ולשיטתיות שבביצוע העבירות. ביחס לאישומים 1-3 נטען למתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר בפועל לכל אישום ואילו ביחס לאישום 4 נטען למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 8 חודשי מאסר (הערה: גבולו העליון של מתחם הענישה שהוצע באישום זה גבוה מהעונש המרבי בחוק - 6 חודשי מאסר - והיה מקום לתשומת לב רבה יותר טרם טיעון זה). נטען כי אין הצדקה להביא בחשבון שיקולי שיקום בין היתר בשל הליך קודם בו הופסקה השתתפות הנאשמת בבית המשפט הקהילתי והיותה אסירה כיום. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר של 8 חודשים לכל אישום באישומים 1-3 ול-4 חודשי מאסר בגין אישום מס' 4 וזאת במצטבר כך שבסך הכל יוטל עונש מאסר למשך 34 חודשים והתוצאה תרוצה במצטבר לעונש מאסר בו נושאת הנאשמת בימים אלו. כן עתרה המאשימה לענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשמת ציין כי בהתאם למבחן הקשר ההדוק והפסיקה בנושא, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים, אך לא תחם את גבולותיו. הסנגור ציין כי על אף כישלוננו של ההליך בבית המשפט הקהילתי, ישנה הצדקה לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום משפחתי ולהקל בעונשה של הנאשמת בשל נסיבות חייה הייחודיות. נטען כי העבירות בוצעו בשל מחלה ממנה סובלת הנאשמת אשר אינה יכולה לקבל מענה טיפולי (הסנגור לא פירט אך ככל הנראה הכוונה היא לקלפטומניה), בני משפחתה ניתקו עמה קשר ובשנים האחרונות היא נישאה, נולד לה ילד כבן שנתיים וכיום היא מגדלת תינוק נוסף בין כותלי הכלא. לטענת ההגנה, תמיכתו של בעלה והטיפול בילדיהם יסייעו לה בהמשך דרכה. בסיכום הדברים עתרה ההגנה להסתפק בעונש ברף הנמוך, שחלקו יחפוף למאסר אותו היא מרצה כיום וכן להימנע מענישה כלכלית.

4. הנאשמת בדבריה האחרונים הודתה בטעות שעשתה, קיבלה אחריות למעשיה וציינה כי ברצונה לקבל טיפול התואם את צרכיה. כן תארה את מצבה ואת רצונה לגדל את ילדיה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. כאמור, הצדדים חלוקים ביחס למתחמי הענישה שיש לקבוע. המאשימה עותרת לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל אישום בעוד שההגנה טענה שיש לקבוע מתחם אחד לארבעת האישומים. דעתי כדעת המאשימה. אכן, באישומים 1-3 מדובר בעבירות דומות (עד כדי זהות) ואולם בכך מסתיים הקשר שבין המעשים, שאינו מקיים את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). אכן, לעיתים, קרבה בזמן ובמקום בין עבירות שונות (לא כל שכן דומות), עשויים להוביל לקביעה שלפנינו אירועים בעלי קשר הדוק (ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15)), אך הבחינה אינה טכנית אלא משקיפה על שיקולים רבים. במקרה זה מדובר בשלוש גניבות מתוחכמות ובשווי לא מבוטל, שבוצעו בבתי עסק שונים המרוחקים גאוגרפית זה מזה וזאת על פני כחודש. השקפה על עבירות אלו כאירוע אחד לא תביא לידי ביטוי נכון את הפגיעה באינטרס המוגן של כל מתלונן. לכך יש להוסיף כי האישום הרביעי עניינו עבירה שונה. משכך, יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. עם זאת, ולהבדיל מעמדת המאשימה, אטיל על הנאשמת עונש אחד כולל בגין כל העבירות שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מחמירה יתר על המידה ומלאכותית.

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשמת ברורים ומדובר בקניינים של המתלוננים, בתחושת ביטחונם ואף באמון שהם רוכשים כלפי קהל לקוחותיהם. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מנסיבות האירועים יש להסיק שמדובר בעבירות מתוכננות מראש. הנאשמת גנבה תכשיטים בסכום מצטבר משמעותי (כ - 99,000 ₪) וזאת אגב ניצול חוסר ערנות המתלוננים והאמון שניתן בה. בצד דברים אלו אציין שכל הרכוש נתפס למעט שרשרת בשווי 15,000 ₪ באישום 3 (ראו טבלה ע/2). ביחס לסיבה בגינה בוצעו העבירות טען הסנגור ל"מחלה" שהביאה את הנאשמת לבצען מבלי לפרט וממילא מבלי שהטענה הוכחה כנדרש. עם זאת, בגזר הדין שהגישה המאשימה צוין כי "לנאשמת רקע פסיכיאטרי בשל הפרעת קלפטומניה ממנה היא סובלת שלא טופלה עד היום" (ע/3, בעמ' 14) כך שיש לראות עובדה זו כמוכחת. עם זאת, מובן שאין בכך להביא למסקנה לפיה הדבר פגע ביכולתה של הנאשמת להימנע מביצוע העבירות וההגנה אף לא טענה כך (והגם שדבר אינו מחייב כמובן, ראו גם מסקנתו בנושא של בית המשפט בהליך הקודם, ע/3, בעמ' 14). ביחס לאישום הרביעי, מדובר בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב ולא במעורבות בגניבה, אך יש להביא בחשבון את כמות התכשיטים המשמעותית שנתפסה כ-65 פריטים, אם כי שווים לא פורט.

7. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: עפ"ג 13266-02-21 אבידן נ' מדינת ישראל (5.4.2021), בו נדחה ערעור נאשמת שהורשעה בגניבת שני זוגות משקפיים מחנות אופטיקה ונידונה ל-90 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 13434-11-19 יהודה נ' מדינת ישראל (5.2.2020, לא פורסם), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות גניבה ונידון לחודש מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל. באירוע אחד גנב הנאשם מוצרים מהסופר בשווי של למעלה מ-2,000 ₪ ובאירוע נוסף גנב כרטיסי כניסה למשחק כדורגל בשווי כולל של 4,700 ₪. ערעורו נדחה; עפ"ג 50422-10-23 שמלאשבילי נ' מדינת ישראל (18.2.2024, לא פורסם), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע במספר כתבי אישום במגוון עבירות רכוש. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת תכשיטים מחנות בשווי 12,000 ₪ וכן אירועים נוספים של גניבת משקפי שמש מחנויות בסכום כולל של למעלה מ-12,000 ₪. ערעור הנאשם נדחה בהסכמה (ראו ת"פ 35514-01-23 מדינת ישראל נ' זלמן שמלאשבילי (14.9.2023)); ת"פ 4136-01-20 מדינת ישראל נ' שלומי ישראל ראי כהן (19.4.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 3 חודשי מאסר בגין גניבת תכשיטים מדוכן בשווי של למעלה מ-3,000 ₪; ת"פ 56335-05-15 מדינת ישראל נ' אלפונסו ואח' (18.11.2015), בו הורשעו הנאשמים בעבירות גניבה וקשירת קשר לביצוע עוון ואחד הנאשמים הורשע בנוסף בעבירה שעניינה החזקת נכס החשוד כגנוב. באישום הראשון הנאשמים הסיוחו את דעתו של המתלונן שצעד ברחוב בעוד שאחת הנאשמות גנבה את מעטפה שהיתה בכיסו ובה 13,070 ₪ במזומן. באישום השני הסיוחו הנאשמים את דעתה של מוכרת בחנות תכשיטים בקניון וגנבו תכשיטים בסך של 16,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמים הושתו עונשים שנעו בין 7-12 חודשי מאסר בפועל, לפי חלקם באירוע, בצירוף ענישה נלווית; ת"פ 39653-04-20 מדינת ישראל נ' אוסטרומחוב (26.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בארבעה כתבי אישום בריבוי עבירות גניבת מוצרים מחנויות שונות בקניונים והוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. שיווי הרכוש שנגנב היה מעל ל-18,000 ₪ ונקבע כי מתחם הענישה (הכולל את כל העבירות בהן הורשע) נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית; ת"פ 44038-06-19 מדינת ישראל נ' פלונית (20.12.2023), בו נידון עניינה של נאשמת שהורשעה בשבעה כתבי אישום בעבירות רכוש וכן תקיפה סתם ואיומים. הנאשמת גנבה במספר הזדמנויות בשמים, ביגוד, תכשיטים מכשירים אלקטרוניים וטלפון נייד בשווי כולל של אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום, הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת 4 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליה 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 71899-12-19 מדינת ישראל נ' חנוכה רחמילוב (22.2.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת נכס החשוד כגנוב, הסגת גבול ושתי עבירות גניבה ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם החזיק בלון גז החשוד כגנוב וכן נכנס לדירה ריקה על מנת להשתמש בסמים ובאירועים אחרים גנב אופניים חשמליים וטבעות מדוכן תכשיטים; ת"פ (קריאות) 54174-07-23 מדינת ישראל נ' עמיקם כוכבי (5.12.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלושה כתבי אישום בריבוי עבירות גניבת מוצרים שונים ונידון לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. נקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

8. לאור כל זאת, מתחמי הענישה ההולמים את העבירות שעברה הנאשמת הם אלו:

(-) אישום מס' 1 : מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.

(-) אישום מס' 2 : מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר.

(-) אישום מס' 3: מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

(-) אישום מס' 4: מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשה של הנאשמת

9. גזירת עונשה של הנאשמת מעלה תמונה קשה של אישה צעירה, אם לילדים רכים, אשר מצויה בימים אלו בבית המאסר עם בנה התינוק (ראו סעיף 2 סיפא לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971). מציאות זו אינה קלה ואף אינה שגרתית, ואולם היא נובעת מהתנהגותה של הנאשמת אשר לא השכילה לנצל את היד שהושטה לה בהליך הקודם עת שולבה בהליכי בית המשפט הקהילתי חרף שורה ארוכה של עבירות רכוש ותעבורה בגין הועמדה לדין. בסופו של יום נפלטה הנאשמת מההליך ודינה נגזר לעונש מאסר בן 18 חודשים וענישה נלוות. להשלמת התמונה אדגיש שמדובר במי שעברה הפלילי מכביד, היא נשאה בעבר עונשי מאסר ואת העבירות מושא ענייננו ביצעה בתקופת עיכוב ביצוע עונש המאסר (שהוטל עליה בהליך הקודם) בעודה ממתינה לדין בערעור שהגישה. התמונה המתקבלת היא אפוא של מי שפוגעת שוב ושוב ברכוש הזולת ואינה פועלת לצורך שיקומה והקטנת מידת פגיעתה בחברה.
10. מטעמים אלו אינני יכול לקבל את טענת הסנגור לחריגה ממתחם הענישה שכן אין בנמצא סיכויי שיקום, לא כל שכן כאלו שיצדיקו סטייה ממתחם הענישה. אכן, הנאשמת טוענת כי היא עוברת הליכי טיפול בבית המאסר ויש לברך על כך, אך אין לפני תסקיר או כל חוות דעת ממנה ניתן ללמוד שחל שינוי משמעותי בעניינה אשר מצדיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום ממשיים. הוא הדין ביחס לטענה כי בעלה תומך בה. אף על כך יש לברך וכולי תקווה שלאחר שחרורה ממאסר תמצא הנאשמת בית חם ותומך שסייע לה לטפל בעצמה ואולם, אין בכך להוות הצדקה לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום והכל על רקע העבר הפלילי המכביד, העובדה שנפלטה לפני זמן קצר מהליך שיקום משמעותי שהוצע לה והיותה כיום אסירה (לתנאים הנדרשים לצורך חריגה ממתחם הענישה ראו: ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), פסקאות 23-25 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז; רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)). עונשה של הנאשמת אמור להיגזר אפוא בגדר מתחמי הענישה שקבעתי.
11. לצורך קביעת עונשה של הנאשמת הבאתי בחשבון את גילה הצעיר יחסית (כבת 35), את נסיבות חייה כפי שתיאר הסנגור ואת העובדה (הקשה והחריגה יחסית) כי היא מגדלת תינוק בין כותלי הכלא ומרוחקת מילד נוסף, רך בשנים, ומבעלה. כן הבאתי בחשבון את רצונה המוצהר בשינוי, את טענתה לטיפול בתקופת המאסר ואת טענתה למעגל תמיכה משפחתי שסייע בשיקומה. מנגד, כאמור, הבאתי בחשבון את עברה הפלילי המכביד ואת העובדה שמאסרים קודמים לא הרתיעו אותה ולא הביאו לשינוי התנהגותי.
12. לאור כל זאת על העונש להביא לידי ביטוי את עקרון ההלימה וההרתעה (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour (Abker) (18.5.2023), פסקה 9). עם זאת, מובן שעונש מאסר קשה מאוד עבור הנאשמת ובני משפחתה (ועבור בנה התינוק המצוי עמה בבית הכלא) ולכן ראיתי לאפשר לה פתח תקווה ולהתאים את מידת עונשה הכולל בשים לב לעונש בו הוא נושאת כיום. לכן אורה על חפיפה חלקית בין העונש שיוטל עליה כעת לבין המאסר אותו היא מרצה (ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקה 147). כן אמנע מהטלת קנס. ביחס להטלת מאסר מותנה אציין שהעונש המותנה שהוטל על הנאשמת בהליך הקודם אינו בר הפעלה בהליך זה לאור אופן ניסוח עיכוב הביצוע שהביא למצב בו הוא יחל עם שחרורה מהמאסר (ועל כך מסכימה המאשימה ולכן לא עתרה להפעלתו במסגרת הליך זה). לכן, על מנת להימנע מתוצאה קשה של מאסר מותנה (כולל) בלתי מידתי, אורה על מאסר מותנה מתון, מצומצם ולתקופה קצרה יחסית.
13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרה מיום 2.1.24 - 11.1.24 (שאז נידונה למאסר).
- בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, אני מורה כי מתוך העונש אותו הטלתי, 6 חודשים יצטברו לעונש המאסר אותו מרצה הנאשמת כיום והיתרה תחפוף.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור במשך 18 חודשים עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
- ג. אני מחייב את הנאשמת לשלם פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 5) בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-15 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.25; לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מדי.
- ד. ביחס למוצגים ניתנה החלטה ביום 4.8.24 והמאשימה תפעל בהתאם.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים (הנאשמת בהיוועדות חזותית לבקשתה).